

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

FAMILIEVANDERSLIKKE.NL

VIJFDE JAARGANG

NUMMER 57, AUGUSTUS 2011

Geliefde familie,

Voor de meesten van jullie zal de vakantietijd nu voorbij zijn. De kinderen zijn weer naar school, de vaders aan het werk en de moeders zijn hard bezig om de woning weer schoon te krijgen. Al met al een drukke tijd maar ook een gezellige tijd ligt weer achter ons.

Wij hebben gehoord dat velen van jullie de vorige nieuwsbrief hebben uitgeprint en meegenomen hebben met vakantie om het eens rustig door te lezen. Nu, dat doet ons deugd, want dat is voor ons een teken dat de nieuwsbrief aanspreekt. Maar ook voor al diegene die een bijdrage hebben geleverd is het leuk om te horen dat hun epistel wordt gelezen.

Nu zullen jullie misschien wel denken dat er in de vakantietijd niets gebeurt, maar niets is minder waar. Want zoals je ziet is de nieuwsbrief weer aardig gevuld met nieuws en wetenswaardigheden.

Zoals reeds opgemerkt is de vakantietijd weer achter de rug, enne... wellicht heb je iets meegemaakt wat je met andere wil delen. Nu dat kan in de nieuwsbrief. Zet je vakantie-ervaringen op papier en stuur of mail het naar ons. Liefst met enige foto's. Wij zullen ervoor zorgen dat het in de volgende nieuwsbrief komt te staan. Je kunt je verhaal mailen naar mmvdslikke@klikSAFE.nl.

Dan nog even een herhaling van een eerder verzoek.

Wij hebben enkele maanden geleden met de nieuwsbrief een overzicht gestuurd van mailadressen binnen onze familie die bij ons bekend zijn. Op deze lijst missen wij vele neven en nichten. Wij begrijpen dat niet iedere neef of nicht geïnteresseerd is in de nieuwsbrief, maar wellicht is er een neef of nicht die de nieuwsbrief wel willen ontvangen. Daarom ons verzoek, weet je iemand die de nieuwsbrief ook wil ontvangen, laat het ons weten en stuur zijn/haar mailadres naar mmvdslikke@klikSAFE.nl. Dan krijgen ze in het vervolg de nieuwsbrief direct in hun eigen mailbox. Allen alvast hartelijk bedankt.

Tenslotte wordt iedereen die weer een bijdrage heeft geleverd wederom hartelijk bedankt. Want zonder jullie bijdrage is de nieuwsbrief niet geworden wat het nu is. En zoals je ziet het is weer een mooie nieuwsbrief geworden.

REDACTIE:
M.M. VAN DER SLIKKE

EMAIL:
[MMVDSLİKKE@KLIKSAFE.NL](mailto:mmvdslikke@klikSAFE.nl)

SITEBEHEER:
LYDIA DEN TOOM -
VAN KRIMPEN

EMAIL:
TOOM@SOLCON.NL

ZIEKENHOEKJE

Vooralsnog hebben wij geen bericht ontvangen van zieken binnen de familie.

GEBOORTE

Van **Gert en Karen de Weerd- Stam (11-05-00)** hebben wij niet alleen een geboortekaartje ontvangen van **Helene Louisa (Elle-Loïs)** maar ook een mail met een paar prachtige foto's die willen wij jullie niet onthouden. **Gert en Karen maar ook de kinderen**, hartelijk gefeliciteerd met de geboorte van jullie lieve dochter en zusje **Elle-Loïs (11-05-06)**. Wat is het toch fijn dat het zowel met de moeder als de dochter goed mag gaan. Wij wensen jullie met elkaar vele gezonde maar bovenal gezegende jaren.

Geliefde familie,

Voor degene die geen geboortekaartje hebben ontvangen geven wij via de nieuwsbrief officieel kennis van de geboorte van ons zesde kindje, ons vijfde dochtertje Elle-Loïs! We mogen melding maken van een voorspoedige bevalling en dat de moeder en het kindje het wonderlijk wel maken. Rutger is weliswaar de enige zoon maar hij zegt steeds: "Ik heb liever een gezond zusje dan een ziek broertje". Flink hé? Daarom mag hij weleens extra in de spotlight gezet worden vindt u niet?

Vriendelijke groet,

Gert en Karen de Weerd - Stam

Elle-Loïs

MET BLIJDSCAP GEVEN WIJ U KENNIS DAT WIJ
UIT GODS SPARENDE EN SCHEPPENDE HAND
EEN DOCHTER EN ZUSJE HEBBEN ONTVANGEN

HELENE LOUISA

3 AUGUSTUS 2011

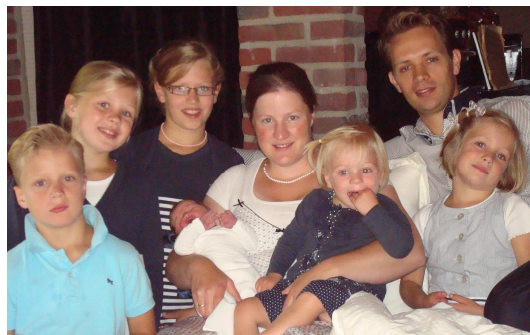
GERT DE WEERD
KAREN DE WEERD-STAM
LYDIA
ANNE-MARTHE
RUTGER
DEBORAH
EVE-LYNDE

APELDOORNSEWEG 33A
8075 BM ELSPEET
0577-490869

Geboortekaartje

Rutger met zijn kleine zusje

Familie de Weerd

Dan zoals gewoonlijk geven wij nu de betekenissen van de namen.

Helene betekent fakkel oftewel stralende en schitterende. **Louisa (Loïs)** betekent roemvolle strijdster of ook wel strijdster om buit maar het betekent ook in alle opzichte wijs. **Elle** betekent dat het van edele afkomst is. Samenvattend betekent haar namen dus een stralend edele wijze strijdster. Nu dat wensen wij dan ook haar van harte toe.

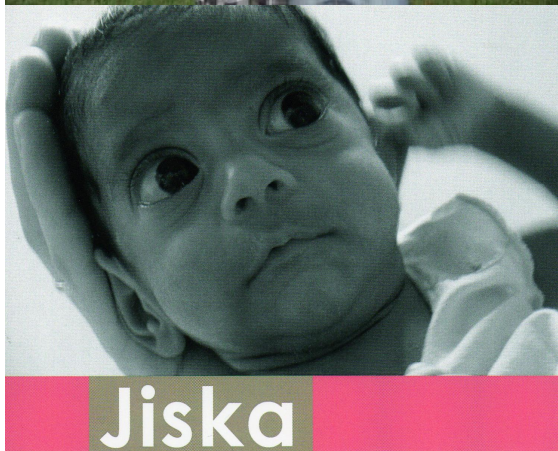
Van **Harry en Marilene Kreft- van der Slikke (07-08-00)** hebben wij eveneens een mail ontvangen waarin zij het volgende meedelen.

Geliefde familie,

Op 2 augustus zijn wij met onze 5 maanden oude dochter uit Sri Lanka thuis gekomen. We zijn erg dankbaar en blij met onze kleine meid. Het is een klein meisje van inmiddels 7 pond en 54 cm lang. Haar naam is Pahandi Aloka en wij noemen haar Jiska.

Hartelijke groet,
Harry en Marilene

Harry en Marilene, ook jullie van harte gefeliciteerd. Jullie hebben een prachtig reisverslag gemaakt via een blog. Voor degene die het nog willen nalezen, die moeten gaan naar: <http://harryenmarilene.blogspot.com/>. Het is de moeite waard om het te bekijken.

Dankbaar en heel blij zijn wij
met de komst van onze dochter

Pahandi Aloka

Jiska

Geboren op 3 maart 2011
in Kandy, Sri Lanka

Vanaf 27 juli 2011
mogen wij haar
onze dochter noemen

*Groot is het wonder
Ons kindje zo klein
Dankbaar zijn wij
Dat zij ons kindje mag zijn*

Harry en Marilene Kreft
Merellaan 44, 2902 JH
Capelle aan den IJssel

Om de betekenissen van **Jiska's** namen te achterhalen is het boeddhistisch woordenboek geraadpleegd. De naam **Pahandi** komt daarin niet voor. Wel blijkt na enig zoekwerk dat **Pahandi** een klein plaatsje in het noordoosten van India is. Mogelijk dat de voorouders van **Jiska** daar vandaan komen. **Aloka** komt wel voor in het boeddhistisch woordenboek. In dit woordenboek staat dat **Aloka** betekent: "Het waarnemen van licht. Door het steeds aanschouwen en waarnemen van licht, zowel bij dag als bij nacht ontwikkelt men een heldere en onbewolkte geest, en ontwikkelt men een staat van de geest die vol van helderheid is."

Jiska is een Bijbelse naam en staat in Genesis 11 vers 29 en betekent: Zij ziet uit naar God. Het is onze wens en bede dat dit in haar mag worden vervuld.

Dan volgt nu de aangepaste lijst van de gezinnen waar een baby'tje wordt verwacht.

Jurian en Marja Mudde (14-01-00) begin oktober;

Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam (11-04-00) medio oktober;

Marco en Lenette van der Slikke- Seip (07-04-00) begin december.

Mario en Naomi Klomp- van Krimpen (03-14-00). medio januari 2012.

EEN VERGETEN BERICHT

Het is toch wat, lopen wij nog eenmaal de mailberichten door en wat zien wij? O o, wij hebben in de vorige nieuwsbrief een mailbericht met een prachtige mededeling vergeten in de nieuwsbrief op te nemen. En dat mag niet. Want het is onze schone taak om al het nieuws wat ons wordt aangeleverd, dit via de nieuwsbrief door te geven aan de familie. Daarom hebben wij besloten om deze ommissie alsnog uit te voeren.

Van (oom) **Peter van der Slikke (13-00-00)** ontvingen wij reeds op jl. 16 juni het volgende mailbericht.

- Hi lieve mensen!
-
- YES! Marielot is geslaagd voor haar VWO.
-
- Fenna en Peter
- Verstuurd vanaf mijn iPad

Marielot (13-02-00), door deze onze excuses dat wij in de vorige nieuwsbrief jou succes niet hebben vermeld. Alsnog van harte gefeliciteerd met het behalen van zo'n prachtig diploma en wij wensen je veel succes met je vervolgopleiding. Alhoewel wij niet weten welk vervolgopleiding je gaat doen maar allicht zullen wij dit van jou een keer horen.

*De drie dochters van (oom) Peter en
(tante) Fenna
Lidewij, Marielot en Annelijn*

Wij willen graag degene die **Marielot** door het sturen van een kaartje alsnog wil feliciteren de gelegenheid geven dit te doen. Daarom geven wij hierbij haar adres.

Marielot van der Slikke
Kronenburgerstraat 18
1271 PK HUIZEN.

Helaas beschikken wij niet over het mailadres van **Marielot** dus is het sturen van een kaartje de enige optie.

BIJDRAGE VAN

Hier volgt een bijdrage van **Rhodé Slagboom-van der Slikke (07-09-00)**

Sliedrecht, augustus 2011

Ha Familie,

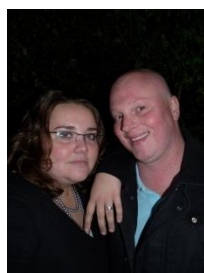

Nee, niet gelijk door scrollen naar beneden. We zullen het niet te lang maken...

Wij willen ons namelijk 'zoals dat officieel heet' voorstellen...

Wij zijn Arjan en Rhodé Slagboom – van der Slikke. Afgelopen 23 mei 2011 zijn wij in het

huwelijksbootje gestapt. Zodoende heb ik, Rhodé, niet meer van der Slikke als eerste achternaam. Wel jammer hoor, van der Slikke is (vindt) ik een familie om trots op te zijn, daarom droeg ik die achternaam graag. Een familie die, zoals ik haar ken, oog heeft voor elkaar, gebed heeft voor zijn naaste, en niet te beroerd is te vragen hoe het een ander vergaat... toch? ☺

Arjan heeft de leeftijd van 30 bereikt, poeh... En ik mag al 23 jaar zijn. Oorspronkelijk komt Arjan uit Nieuwpoort (Zuid-Holland) en ik uit Capelle aan den IJssel. Nu samen met de kat Tijger(en sinds kort zonder vissen) wonen wij in Sliedrecht. Er waren namelijk vorige week nog 4 vissen maar die heeft de kat op een vriendelijke manier uit de vissenkom weten te halen... Het leek het

Dolfinarium wel... Ach ja, eigen schuld als je even niet oplet. Katten en vissen zijn nu eenmaal geen goede combinatie met een open kom op tafel. De vissen waren in ieder geval door de hele kamer gelanceerd. Maar goed...Dit even terzijde...

Geweldig was het om, voor ons beiden, na een veel bewogen leven iemand tegen te komen bij wie je na een korte tijd wist daarvoor te willen vechten. En dat hebben we gedaan. Met een geweldig resultaat... Getrouwd! Wat kun je als mens dan zien dat er voor Hem niets onmogelijk is, dat Hij alles bestuurt en het doet op Zijn tijd, niet op de onze. Genoeg gepreekt...

Arjan heeft al zijn diploma's voor het vak schipper in huis. Hij heeft tot zijn 26ste gevaren maar moest er door omstandigheden mee stoppen. Al verleert hij het nooit. Hij weet wat alles betekend en schepen kan hij vanaf een paar honderd afstand meter al herkennen en bij naam noemen. Nu houd hij zich vooral bezig met computers en alle andere soorten elektronica. Niets is hem te moeilijk of vreemd, hij neemt er alle tijd voor en heeft er heel erg veel geduld mee. Als u nog eens ergens mee zit, al is het een kleinigheidje, dan kunt u altijd even contact opnemen. Geen probleem.

Ik, Rhodé werk 2 dagen in de week in een gezin. Daar ben ik een tweede 'moeder' voor de kinderen. Heerlijk werk, en je krijgt er zoveel liefde van... Samen zijn met kinderen geeft me echt heel veel energie, al kunnen ze die energie er ook helemaal uithalen hoor! Maar goed, thuisgekomen kan ik dan weer lekker samen met Ar tot rust komen.

Ook pas ik een aantal dagen per maand op mijn lieve neef van anderhalf jaar oud, en werken mijn man en ik samen een ochtend in de week bij onze lieve tante (tante Hanna van der Slikke). Daar doet Arjan de tuin en ik help tante met de wat zwaardere schoonmaak taken. Ik ben namelijk dol op schoonmaken (jaja, ik kom ook u/jou graag helpen) en ben ik op dit moment bezig met een kapperscursus. En nu ik dan toch de gelegenheid hebben wil ik direct gebruik maken te vragen naar knipmodellen, aangezien ik niet veel op mijn man kan uitoefenen. ☺

Verder ben ik erg weg van kinderen en ben ik maar een al te trotse tante van nu al 20 neefjes en nichtjes. Op onze huwelijksdag hadden we twee prachtige meisjes als bruidjes.

Nu, volgens mij hebben we voor deze keer genoeg verteld, immers we hadden beloofd het niet te lang te maken.

Natuurlijk zijn jullie van harte welkom bij ons aan de Sperwerstraat 120 te Sliedrecht. Laat vooraf wel even weten wanneer u/jij komt, zodat we heerlijke taart/cake kunnen bakken! We willen het stokje doorgeven maar hebben nog geen gegadigde kunnen vinden, een verrassing voor de volgende keer dus! (Of de redactie moet al meer

weten?)☺

Bedankt voor de gelegenheid te mogen schrijven, en we wensen iedereen heel veel liefs en de hartelijke groeten,

Arjan en Rhodé Slagboom – van der Slikke

Arjan en Rhodé, hartelijk bedankt voor deze mooie bijdrage. Het doet ons een genoegen dat jullie samen naar het zin hebben. Wij wensen dan ook van harte toe dat jullie samen nog vele mooie en gezegende jaren mogen hebben.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Hier volgt de derde bijdrage van **(oom) Johan van der Slikke (05-00-00)**. **(Oom) Johan** besloot zijn vorige bijdrage met: Over slapen en bedden is ook genoeg te vertellen, maar daarover weer een volgende keer. **Dus...**, hier volgt zijn slaap(!)ervaringen.

Geliefde familie,

Over slapen zou ik het hebben. Nou dat gaf toen ik klein was geen problemen. Ik sliep alleen in een wieg of later in een ledikantje. Maar op de Binnensingel was het behelpen geblazen. We sliepen met zijn drieën in een opklapbed in een kamer met zeven kasten.

Dat was altijd vechten geblazen. Soms werd mijn moeder daar dol van en stuurde ze mijn vader naar boven om ons een pak slaag te geven. Dat was effe vechten geblazen wie het dichtst bij de muur kon liggen, want dat wisten we al wie vooraan lag kreeg de meeste “petsen”. De volgende al veel minder en die het dichtst bij de muur lag nog een enkele. Die kwam er goedkoop vanaf.

Kussengevecht

We vochten dan tot Pa boven aan de trap was. Daarna was het over en deden we razendsnel onze duimen in onze mond en sliepen zogenaamd als rozen. Maar ja, zo gemakkelijk kwamen we er niet vanaf. Pa door het dolle heen kwam driftig naar ons toegelopen. Voordat we een klap gehad hadden begonnen we al te gillen en te huilen: Au, au. Dan was het snel over met de slaag. Na een half uur stilte begon het lieve leven opnieuw. Soms was Ma het zo zat dan nam zij een stoel en ging onderaan de trap op een stoel zitten. Dan kon je geen spats maken, want ze hoorde alles. En o wee, als ze wat hoorde. Dan kwam ze met een bezemsteel naar boven en dan kreeg je van dik hout zaagt men planken. Die bezemsteel heeft gouden tijden beleefd. Overdag tijdens de maaltijden stond die steel naast de stoel van mijn moeder. Ze bestreek er de hele tafel mee. En ze had er geen enkele moeite mee, hij stond er echt niet voor de sier.

Maar goed elke avond onderaan de trap zitten houd je ook niet lang vol. Dus werd er een bed bij gehaald en op de zolder gezet. Daar heb ik heel wat jaartjes geslapen. Maar die zolder vond ik niks. Het was er steenkoud in de winter. Ondanks dat je onder 4 dekens lag had je het nog koud. En eng, je was altijd bang dat je er vermoord werd.

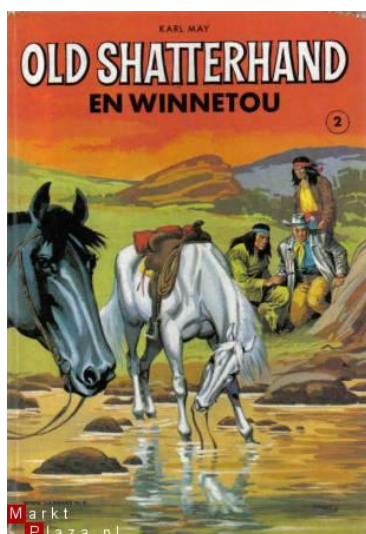
De hele wereld had in 1960 de A-griep

En als je er sliep werd je altijd vergeten. Zo sliep ik er ook tijdens een A-griep. Het hele gezin lag plat. Geen één uitgezonderd, behalve Maarten. Die heeft zich ongans gelopen. Hij moest iedereen eten op bed brengen, de troep opruimen en weet ik niet wat allemaal. Maar ik moet zeggen, hij deed het heel enthousiast. Sjonge wat waren we ziek. Iedereen verzorgde hij als een verpleegster behalve zijn broertje op de zolder. Het is dat ik een grote mond kan opzetten daarom werd ik niet overgeslagen, maar anders.... Overigens noemt hij mij nog steeds broertje, hoewel ik vele jaren ouder ben.

Maar om het verhaal af te maken. Toen iedereen weer opgeknapt was en weer praatjes kreeg, werd ook Maarten ziek en kreeg de A-griep. Dat was natuurlijk wel zielig voor hem, dat hij als enige in bed lag.

Maar die zolder, je weet wel. Je werd er altijd vergeten. Ik werkte bij de firma de Jong als jongste bediende en moest elke morgen om half negen beginnen. Op een dag vergaten ze mij te roepen. Iedereen werd gewekt en naar school geholpen, maar Johannes werd vergeten en werd om 11.00 uur wakker. Ik uit bed en verbaasd vroeg mijn moeder waar ik vandaan kwam. Nou om na 11.00 uur nog naar kantoor te gaan daar voelde ik ook niet veel voor, dus stelde ik voor om mij maar ziek te melden. Ja dat kon je geloven.

Ziek melden terwijl je kerngezond bent, dat was er niet bij. Dus ik mij aangekleed en met hangende pootjes naar kantoor. Stomverbaasd vroegen ze natuurlijk waar ik in vredesnaam vandaan kwam. Ja ik had me verslapen. "Maar waarom meld je je dan niet ziek" was een logische reactie. Ja dat mocht niet van mijn moeder! Nou ze lagen dubbel van het lachen op kantoor en ze hebben me er dagen mee geplaagd. En dat alles omdat ik op de zolder moest slapen.

*Eén van de boeken van
Old Shatterhand en Winnetou*

Slapen op de zolder had één voordeel. In die tijd was ik verzot op boeken van Old Shatterhand en Winnetou. Ik had wel 50 delen. Maar ook andere boeken, zoals Pim Pandoer e.a. las ik tot diep in de nacht. Soms wel tot drie uur. Je kon rustig het licht aandoen want niemand zag het.

Een enkele keer kwam wel eens iemand kijken maar dan stapte je gauw je bed uit en deed of je naar het toilet ging. Het enige probleem was dat je de andere dag omrolde van de slaap en je bed niet uit te krijgen was.

Maar als mijn vader drie keer geroepen had en je nog niet uit bed was dan was hij het zat en keerde je bed gewoon om. Nou dat heeft hij ook bij anderen en niet alleen bij mij gedaan. Wat heeft mijn vader staan te roepen en te schreeuwen onder aan die trap, eindeloos. Dat hij er geen hartkwaal van gekregen heeft.

Zo valt er nog wel meer over “bed geheimen” te schrijven, zoals het moment waarop we onze herdershond Herta moesten weg doen. Die hond gromde en liet zijn tanden zien toen Pa Slik naast zijn vrouw in bed wilde stappen. Ja dat kon je geloven. Uiteindelijk moest die hond afgemaakt worden. Maar daar wil ik deze column niet mee eindigen.

Wel dat ik eens in mijn verkeringstijd met Clazien naar haar opa in het Visserijmuseum in Scheveningen gingen kijken. In één van de vertrekken was een bedstee gebouwd waar een vrouw met een vijfeling in lag. Rond de jaren dertig was dat een zeldzaam verschijnsel. Uit het hele land kwamen mensen met rijtuigen naar de vijfeling kijken. Maar om de moeder en de baby's te zien moesten ze wel een toegangsprijs betalen.

Een goede bijverdienste. Toen de baby's ongeveer een week na de geboorte stierven,

hebben ze die vijfeling zo ingepakt en ingesmeerd dat ze nog weken te zien waren. Ik schrijf dit, omdat misschien één van de familieleden in deze vakantie een uitje zoekt. Ik zou zeggen, ga naar het Visserijmuseum en je kunt alsnog die vijfeling bewonderen.

Nu ik het toch over baby's heb kan ik dit verhaal wel vervolgen met mijn babytijd. Nog steeds wordt mij verweten dat ik als baby al anderen het eten uit de mond stootte. Maar dat verhaal vertel ik wel als ik uit Kenia terug ben.

Ontvang alle lezers een hartelijke groet van
Johan

(Oom) Johan je maakt ons wel nieuwsgierig. Wij kijken dan ook met spanning uit naar je volgende bijdrage.

*Visserijmuseum Vlaardingen
(n..b. Scheveningen bestaat niet meer?)*

MIJN-BEDRIJF

Ditmaal een bijdrage van **Egbert en Aline van Ginkel- van der Slikke (12-06-00)**. Zij houden zich onder andere bezig met het verhuren van vakantiehuisjes. Enfin, lees zelf maar wat zij allemaal voor de vakantiegangers doen. **Egbert en Aline**, bedankt voor jullie mooie bijdrage en wie weet, komen nog familieleden in een van de huisjes hun vakantie vieren.

Hallo allemaal!

Ons is gevraagd de familie op de hoogte te brengen over datgene wat ons zoal bezig houdt in onze vrije tijd. Je zou het een "bedrijf" kunnen noemen, het houdt in ieder geval in dat we vakantiehuisjes verhuren.

Eén van onze vakantiehuisjes

Op een gegeven moment hebben we de schoonmaak uit handen moeten geven in verband met tijdsgebrek.

Ook kwamen we in de knel met het bijhouden en verzorgen van alles wat komt kijken bij het tot in de puntjes opleveren van alle woningen. Zeker omdat we er niet fulltime inzitten. En we willen het in perfecte staat opleveren, dus...

Jullie zullen ondertussen wel benieuwd zijn wat voor vakantiehuisjes het zijn en waar ze staan.

Ik zou zeggen: "Kijk op:

www.ontspanjenu.nl

en je krijgt antwoord op al je vragen."
Toch even een kleine uitleg.

We verhuren bungalows op 'de Goudsberg' te Lunteren. Dit is nabij het geografisch middelpunt van Nederland. Er is op loopafstand een mooi boslandschap met een zandafgraving waar je mooie wandelingen kunt maken.

Het begon in 2005 als een soort hobby van Egbert en Martijn met het verhuren van een vakantiehuisje. . Dit is uitgegroeid tot ooit het verhuren van 6 huizen en nu nog 4 huizen.

Dit verschil komt doordat we ook huizen doorverhuren van andere eigenaren. In de loop der tijd zijn er huizen bijgekomen en afgefallen.

In het begin deden we alles omtrent de verhuur zelf. Van mailen beantwoorden, tuinen bijhouden tot schoonmaken van de woningen.

www.ontspanjenu.nl

Ook kun je er mooie routes fietsen. En natuurlijk van alles beleven wat je op de Veluwe kunt doen!

De woningen die we verhuren variëren van 6 tot 12 persoonswoningen. Twee woningen zijn geheel omheind wat een groot voordeel is met kleine kinderen en/of huisdieren.

Eén woning hebben we begin dit jaar gerestyled. Onder deze bestaande woning hebben we een kelder laten bouwen. Dit onder leiding van Martijn die dit vaker doet met zijn bouwbedrijf. Deze woning is nu dus onze 12-persoons woning geworden en ons visiteplaatje. Ik zou zeggen.. kom het met eigen ogen bekijken!

Om heerlijk te ontspannen, zoals onze naam al zegt, hebben we in 2 huizen een sauna staan. Daarna genieten van een whirlpoolbad, wat wil je nog meer!

Benieuwd?! Kom naar onze site of kom langs!

Groetjes Aline van Ginkel

OMA'S LEVENSBESCHRIJVING VAN 1973.

De vorige maal schreef **Oma** over haar eerste avondmaalgang. Nu schrijft **Oma** over de beginjaren vijftig van de vorige eeuw. De woningnood was als gevolg van de Tweede Wereldoorlog heel groot.

Opa en Oma woonden met twaalf kinderen vanaf 1945 tot 1950 in een klein huisje aan de Maasboschstraat 31 te Vlaardingen. In dit huisje zijn geboren: **Kees, Pieter, Bartelien, Annie en Ben.**

Het huisje was niet veel meer dan op de begane grond een klein voor- en achterkamertje met een klein keukentje. Op de bovenetage bevond zich slechts drie kleine slaapkamertjes. Het was dus tobben voor een gezin wat inmiddels bestond uit 14 personen. Bovendien was het huisje verkocht en de nieuwe eigenares wilde het zo spoedig mogelijk betrekken. Het is te begrijpen dat dit allemaal veel spanning in het gezin bracht.

14. Zorgen

Nu spreek ik weer van jaren later.

Wat hebben wij hopeloos getobd in een te klein huis. Wij hadden inmiddels twaalf kinderen en door de woningnood kwam je aan geen andere woning. Ook was het huis waarin wij verkocht en waren er kijkdagen. Dan moest je iedereen binnen laten.

Wij moesten dan voor dag en dauw ons bed uit om alles netjes te hebben voor tien uur. Toen hebben wij een pluimpje gekregen wat we ook wel eens nodig hebben. Maar goed, het huis was verkocht en wij moesten dus weg en dat was niet zo eenvoudig. De nieuwe eigenares maakte het ons zo moeilijk dat ik de angst had als zij één maal per maand de huur kwam halen. We kregen opeen keer een huis aangeboden in een straat waar wij niet in wilde wonen.

Binnensingel 29 Vlaardingen

Wat was ze boos dat wij geweigerd hadden. Nou leefde die juffrouw met een moeder samen. Zij had zekere haar hart gelucht tegen die moeder en ik van streek. Daar kwam die oude moeder naar mij toe en hilde en zei: "Zal je niet van streek laten brengen door mijn dochter, want wij hebben nog een dak boven ons hoofd en eens moeten we alles loslaten". We hebben nog een goed gesprek gehad.

Toen kregen wij op z'n onverwachts een ander woning aangeboden. Wij moesten op het woningbureau komen waar ik zo vaak voor niets was geweest. En daar valt zo in mijn ziel: "De Allerhoogste maakt het goed. Na het zure geeft Hij het zoet". En dat is ook gebeurd. Wij zijn toen verhuisd naar de Binnensingel 29 waar wij twintig jaar hebben gewoond. Maar de tijd gaat door.

De volgende keer gaat het over de moeilijkste tijd van **Oma's** leven. **Oma** voelde zich door iedereen verlaten. Niet alleen door alle mensen, maar wat erger is, ook door God. Enfin, lees het de volgende keer zelf maar in de nieuwsbrief hoe moeilijk zij het heeft gehad.

JARIGE VAN DE MAAND

Allereerst zoals gebruikelijk een bedankje van "de Jarige van de maand". In dit geval van de maand juli.

(tante) Anneke

Geliefde familie,

Door deze zeg ik iedereen hartelijk dank die aan mijn verjaardag heeft gedacht in de vorm van een kaart, mail of zelfs met een heel lieve briefje.

Ik was er echt beduusd van dat er nog zoveel nichten en neven een blijk van liefde wilden betonen. Allemaal heel, heel hartelijk dank daarvoor.

Veel liefs van jullie
tante en zus Anneke

Wederom hebben wij slechts één aanmelding ontvangen voor **“de Jarige van de maand”**. Voor de maand augustus hebben wij een verzoek ontvangen van **Eunice Mudde (14-08-00)**. Zij schrijft in haar mail het volgende.

Ha oom Maarten,

Graag zou ik als jarige van de maand mijn lieve broer Marius op willen geven. Hij is een lieve man voor Joanne, een trotse papa van Ruben, een fantastische verkoper van fietsen en een echte doorzetter! Hij is jarig op 26 september en zijn adres is:

Bongerd 22
3344 DA
Hendrik Ido Ambacht

Vriendelijke groet,
Eunice Mudde

*Marius Mudde met zijn
vrouw Joanne*

Dus **“de Jarige van de maand september”** is:

Marius Mudde (14-07-00)

Je zal maar zo’n zus hebben die je spontaan aanmeldt als **“de Jarige van de maand”**.

Marius, alvast van harte gefeliciteerd met je verjaardag en wij wensen je een fijne dag. Wij hopen dat de hele familie meedoet om jou een kaartje te sturen. Want als iedereen meedoet, dan kan je wel honderden kaarten verwachten. Maar dat is een utopie om dit te veronderstellen.

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia